

Sportski klubovi i isplate u gotovini

30.07.2026. · Hrvoje Zgombić

Nema sportskog kluba u Hrvatskoj koji isplate igračima i trenerima ne obavlja barem djelomično u gotovini ili je ekstremno malo vjerojatno da se to ne radi.

Tim problemom bavio sam se još ranih 2000.-tih kad sam radio upravo na problemu plaćanja poreza i doprinosa na primanja igrača u Dinamu, Rijeci i Hajduku koji su bili predmet poreznog nadzora.

Tada se većina tih isplata obavljala u gotovini bez plaćanja poreza i doprinosa koji se obračunavaju pri isplati plaća. U to vrijeme u upravnim odborima i u skupštinama klubova česti članovi se bili političari.

Obzirom da se (i tada) radilo o masovnoj pojavi o kojoj su 'svi sve znali', bilo je potrebno razviti argumentaciju po kojoj, unatoč propisima, ne bi bilo potrebno plaćati poreze i doprinose na primanja igrača ili trenera.

DESUETUDO pravni institut

Kako se radilo o uobičajenoj višegodišnjoj praksi, pokušao sam tvrditi da se ta zakonska obveza ne mora poštovati jer se zakonska norma više ne primjenjuje, iako nije formalno ukinuta, odnosno da se njezina primjena izoubičajila.

Taj pravni institut - da se neka zakonska norma ugasila uslijed dugotrajne neprimjene - zove se **desuetudo**.

Mogli bismo pomisliti da tako što nije moguće u Hrvatskoj. Rijetki će se toga sjećati, ali 1991. godine Hrvatska je propisom u Narodnim novinama br. 53/1991 preuzela sve jugoslavenske propise, pa tako i Zakon o vanjskotrgovinskom poslovanju koji se nastavio primjenjivati u Hrvatskoj i dalje. Poglavlje 5 tog Zakona prestalo se primjenjivati, iako ga Sabor nikad nije formalno ukinuo, dakle njegova primjena se izoubičajila, odnosno došlo je do situacije koju upravo opisuje institut desuetudo.

Koliko se sjećam, ta pravni pokušaj s klubovima nije tada prošao, niti znam više kako je okončan taj upravni postupak, ali je situacija ostala nepromijenjena sve do danas.

Možemo se pitati, zašto baš u sportskim klubovima dolazi do takvih odstupanja od zakona. Osnovni, možda i jedini, razlog su godišnji budžeti klubova koji nikako ne dopuštaju plaćanje svih poreza i doprinosa na primanja igrača u uvjetima kad se želi dobiti najboljeg (i naravno onda najskupljeg) igrača. Problem se neuspješno pokušavao premostiti raznim mehanizmima, npr. nuđenjem igračima da osnuju svoj obrt, ali svi takvi pokušaji bili su uglavnom bez uspjeha i u osnovi protuzakoniti.

Klub koji igračima uz neto primanja isplaćuje sve propisane poreze i doprinose ne može privući skuplje igrače jer naprosto njegov budžet ne može izdržati teret poreza i doprinosa. Ako klub želi najbolje moguće igrače koje može dobiti u svojoj ligi, teret poreza i doprinosa je nepodnošljiv.

Pa tako, ako se danas nekom igraču isplaćuje npr. mjesečno 10.000 EUR neto (što će se svakom umirovljeniku činiti bezobrazno visokim), klub bi morao na ime poreza i doprinosa platiti skoro isto toliko, dakle gotovo još 10.000 EUR što bi trošak igrača povisilo na gotovo 20.000 EUR mjesečno. I onda se igraču da 10.000 EUR 'na ruke', a porezi i doprinosi ostaju neplaćeni ili se barem dio daje 'na ruke'.

Cijeli taj problem, o kojem 'svi sve znaju' je gurnut pod tepih, a zakonska norma se praktički prestala primjenjivati, došli smo do desuetudo situacije. Ako zaključujemo suprotno, onda ćemo morati zaključiti da se očito radi o poreznoj utaji, s posljedicom da će više tisuća osoba završiti u zatvoru. Kako to isto tako očito nije moguće, ostaje pitanje kako će se DORH, u uvjetima potpune ovisnosti o izvršnoj vlasti, postaviti prema tom pitanju i kako će birati osobe koje će progoniti, obzirom da prema stavu Vrhovnog suda šteta velikih razmjera se smatra onom koja premašuje 80.000 EUR, odnosno golemom broju ljudi (barem formalno) prijete dugogodišnje zatvorske kazne. Dodatno je pitanje kako će sama izvršna vlast, pa onda i Sabor pokušati riješiti taj problem.

Velika je vjerojatnost, da će se, unatoč današnjim problemima u Skijaškom ili nekim drugima savezima, ova praksa nastaviti i u doglednoj budućnosti.

Ali stvarni i veliki problem jest kad netko u nekom sportskom klubu da igraču 10.000 EUR, pa sebi stavi u džep 2.000 ili 3.000 EUR, pa drugom igraču da 10.000 EUR, pa opet sebi stavi u džep 2.000 ili 3.000 EUR. I tako mnogo puta i mnogo

godina. A radi se i o mnogo većim svotama.

Hrvoje Zgombić

ovlašteni revizor

ovlašteni porezni savjetnik

sudski vještak za financije i računovodstvo

Hrvoje Zgombić

Ovlašteni revizor

Ovlašteni porezni savjetnik

Sudski vještak za financije i računovodstvo

www.zgombic.eu

Izvor: <https://zgombic.eu/sportski-klubovi-i-isplate-u-gotovini-3/>